STANDARDY OCHRONY DZIECI
W DUSZPASTERSTWIE PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ
PW. ŚW. KOSMY I DAMIANA MM W BANICY

Wstęp

W ramach wdrożenia „Narodowej strategii walki z przemocą wobec dzieci" i realizując obowiązek prawny dotyczący wprowadzenia we wszelkich instytucjach, w których przebywają dzieci, standardów ich ochrony przed krzywdzeniem [ustawa z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1606)], parafia Banica korzystając z materiałów przygotowanych w ramach projektu COD „Standardy ochrony dzieci w Kościele katolickie w Polsce" podaje do wiadomości niniejsze standardy.

Kościół, realizując misję ewangeliczną, uznaje, że dobro dzieci jest najważniejsze. Bez wahania więc ludzie Kościoła przyjmują ustawową i moralną odpowiedzialność za ochronę i promowanie dobra wszystkich dzieci oraz zobowiązują się dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić bezpieczne i przyjazne środowisko, w którym dzieci są szanowane i doceniane. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiejkolwiek formie. Wszyscy jesteśmy więc zobowiązani do uczenia się rozpoznawania tych, którzy potrzebują pomocy i wsparcia oraz bezzwłocznego podejmowania działań w przypadku podejrzeń lub ujawnienia okoliczności, które mogą wskazywać, że dziecku zagraża lub dzieje się krzywda.

Kościół działa zgodnie z procedurami, aby zapewnić dzieciom skuteczną pomoc i wsparcie na jak najwcześniejszym etapie, przestrzegając praw dziecka wynikających z Konwencji o Prawach Dziecka.

Specyfika środowiska parafialnego

Parafia Banica jak każda komórka instytucjonalna Kościoła prowadzi działalność duszpasterską, formacyjną i wychowawczą.

Odprawiane są nabożeństwa, sprawowane sakramenty i sakramentalia. Zarówno przygotowanie do spowiedzi i Pierwszej Komunii oraz bierzmowania wiąże się bezpośrednio z pracą z dziećmi i młodzieżą. Odwiedziny chorych oraz wizyty duszpasterskie dają okazję do wglądu m.in. w sytuację rodzinną, materialną parafian, również w kontekście zauważenia krzywdy i przemocy, a co za tym idzie dają możliwość podjęcia odpowiednich kroków zapobiegawczych lub interwencji. W parafii funkcjonują grupy duszpasterskie, działa Liturgiczna Służba Ołtarza, odbywają wyjazdy parafialne z księdzem, np. pielgrzymki, wyjazdy z ministrantami, itp. Funkcjonuje kancelaria parafialna oraz media parafialne (strona www). Istnieje rada parafialna, a parafia dysponuje i zarządza własnymi finansami.

W parafii nie zatrudnia się osób świeckich jako pracowników parafialnych i posługujących jako wolontariusze, np. szafarz, ceremoniarz, gospodyni itp. Parafia nie użycza lub udostępnia pomieszczeń parafialnych innym podmiotom zewnętrznym (np.: muzycy, Koło Gospodyń Wiejskich, grupy parafialne).

Rodzice w zaufaniu przyprowadzają swoje dzieci do parafii i oczekują, że będą tam bezpieczne. Duszpasterz w parafii często ma wgląd w potrzeby parafian.

Z tego powodu standardy ochrony dzieci w obszarze parafialnym poszerzone zostały o ochronę osób dorosłych i nie dotyczy to wyłącznie osób zależnych, bezbronnych, lecz wszystkich. Mają one za zadanie chronić przed wszelkiego rodzaju nadużyciami, przed krzywdą, przemocą, w tym przed

wykorzystaniem seksualnym. Działają w obie strony – chronią zarówno parafian, jak i osobę duchowną oraz ewentualnego pracownika lub wolontariuszy parafii.

STANDARD 1
STWORZENIE I ZACHOWANIE BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA W PARAFII

1. W parafii pw. Św. Kosmy i Damiana w Banicy został opracowany i wprowadzony w życie dokument, w którym zawarta jest polityka ochrony przebywających tam dzieci i osób dorosłych zgodnie z obowiązującymi standardami wyznaczonymi zarówno przez dokumenty państwowe (Ustawę o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz innych ustaw z dn. 28 lipca 2023 r. – w tym „Ustawa Kamilka"), jak i wskazania wynikające z Wytycznych Kościoła katolickiego w Polsce.

2. W opracowaniu wewnętrznego dokumentu uczestniczą zaangażowani świeccy.

3. W parafii powołany zostaje trzyosobowy Zespół ds. Prewencji, w tym wyznaczona zostaje „osoba zaufania". Zespół tworzą: ks. Stanisław Serafin – Proboszcz, Magdalena Chrobak, Elżbieta Wansacz i Teresa Dziurny.

Osobą zaufania została mianowana – pani Elżbieta Wansacz, z wykształcenia i praktyki psycholog.

4. Polityka ochrony dotyczy szczegółowych zasad bezpieczeństwa i sposobów ochrony przebywających tam dzieci i bezbronnych dorosłych, czyli:

✓ bezpiecznych relacji pomiędzy dorosłymi zatrudnionymi a pomagającymi duszpastersko w parafii a dziećmi;

✓ bezpiecznych relacji pomiędzy rówieśnikami;

✓ bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych;

✓ zasady ochrony wizerunku i danych osobowych;

✓ sposobu reagowania w parafii na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy fizycznej, psychicznej czy seksualnej i zasad prowadzenia rejestru interwencji;

✓ pomocy osobom pokrzywdzonym;

✓ standardy ochrony są dostępne w parafii i podane do publicznej wiadomości (na stronie internetowej).

STANDARD 2
WERYFIKACJA, DELEGOWANIE I EDUKACJA KAPŁANÓW, OSÓB ŚWIECKICH PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI I Z OSOBAMI BEZBRONNYMI W PARAFII

1. Obowiązki proboszcza:

✓ Do obowiązków proboszcza należy wdrażanie w życie standardów ochrony przed przemocą i personalna odpowiedzialność prawna.

✓ O każdej osobie zaangażowanej w parafii i mającej kontakt z dziećmi w obszarze związanym z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad dziećmi

proboszcz uzyskuje dane z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (https://arch-bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/rejestr-sprawcow-przestepstw-na-tle-seksualnym/).

✓ Nawet w przypadku osób mających krótkotrwały kontakt z dziećmi na terenie parafii uzyskanie takiej informacji jest zalecane, chociaż nie stanowi to obowiązku prawnego. W takim przypadku należy jednak najpierw uzyskać zgodę osoby objętej takim sprawdzeniem.

✓ Dodatkowo, przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do działalności (np. wolontariackiej) związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad nimi proboszcz ma obowiązek uzyskania od tej osoby informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdz. XIX k.k. (przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu) i XXV k.k. (przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości) oraz w zakresie art. 189a k.k. (handel ludźmi), art. 207 k.k. (znęcanie się nad osobą najbliższą lub pozostającą w stosunku zależności) oraz przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

✓ Jeśli parafia zatrudnia firmy z zewnątrz lub udostępnia im pomieszczenia, właściciel firmy powinien przedstawić proboszczowi oświadczenie o sprawdzeniu swoich pracowników, którzy wejdą na teren parafii i będą mogli mieć kontakt z dziećmi, w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.

✓ Proboszcz parafii powołał trzyosobowy Zespół ds. Prewencji (należy do niego również tzw. osoba zaufania). Są to osoby świeckie cieszące się zaufaniem i odpowiednio przeszkolone i kompetentne, które będą wiedziały, jakie działania w danej sytuacji są stosowne i konieczne.

✓ Osoby te ściśle współpracują z proboszczem w parafii Banica. Współpracują również z osobami odpowiedzialnymi w diecezji za prewencję, jak również z delegatem ds. ochrony dzieci i młodzieży. Nie mogą być to osoby uwikłane w lojalność środowiskową lub w konflikt interesów. Odpowiadają za wprowadzenie standardów oraz uczestniczą w szkoleniach zgodnie z zasadami wskazanymi przez diecezję tarnowską.

✓ Proboszcz parafii powołuje osobę zaufaną, do której należy przyjmowanie zgłoszeń dotyczących nierespektowania standardów. Osoba zaufana nie może na własną rękę podejmować działań służących wyjaśnieniu podejrzeń i zarzutów lub weryfikacji zgłaszanych faktów. Obowiązuje ją zasada poufności. Posiada kompetencje miękkie, predysponujące ją do kontaktu z osobami skrzywdzonymi.

✓ Wszelka działalność dotycząca ochrony oraz interwencji i pomocy musi być dokumentowana. Wpisów w rejestrze zdarzeń dokonują osoby bezpośrednio zaangażowane w daną aktywność, ale za bezpieczne przechowywanie notatek odpowiedzialny jest proboszcz. Rejestr prowadzi się zgodnie z zasadami ochrony danych wrażliwych.

2. Obowiązki duszpasterzy dzieci:

✓ Czuwać nad własną dojrzałością emocjonalną, psychiczną, duchową.

✓ Starać się o dobór żywo wierzących, rzetelnych, zweryfikowanych i odpowiednio przeszkolonych osób do pełnienia funkcji animatorów, wychowawców itd.

✓ Wspierać dzieci w ich rozwoju ku dojrzałości.

✓ Dbać o respektowanie zasad kultury (wobec dzieci i między nimi).

✓ Czuwać nad równym traktowaniem wszystkich dzieci, z uwzględnieniem ich szczególnych potrzeb i osobistych uwarunkowań.

✓ Dbać o przestrzeganie prawa do nienaruszalności cielesnej i prywatności.

✓ Organizować działania duszpasterskie w miejscach bezpiecznych.

✓ Utrzymywać możliwie żywy i transparentny kontakt z rodzicami dzieci.

✓ Dbać o przestrzeganie zasad prywatności i ochrony wizerunku oraz danych osobowych dzieci.

STANDARD 3
SPOSÓB REAGOWANIA NA OSKARŻENIA LUB NIEWŁAŚCIWE ZACHOWANIA

1. W przypadkach przemocy fizycznej bądź seksualnej, gdy sprawcą jest osoba dorosła lub dziecko, należy zgłosić ten fakt zgodnie z prawem kolejno: do proboszcza parafii, do organów ścigania lub/oraz do delegata kurii diecezjalnej w Tarnowie.

2. Gdy sprawa dotyczy niewłaściwego zachowania osób świeckich zatrudnionych w parafii bądź wolontariuszy, proboszcz parafii bada sprawę i podejmuje adekwatne kroki w zależności od tego, czego dotyczyło to zachowanie. Każdorazowo podejmuje z tą osobą rozmowę i jeśli zajdzie taka potrzeba, to okresowo lub stale wycofuje ją z pracy duszpasterskiej.

3. Jeśli niewłaściwe zachowanie dotyczy dziecka, należy o tym zawiadomić jego rodziców i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.

4. Jeśli sprawa dotyczy niewłaściwych zachowań dzieci wobec siebie nawzajem, należy niezwłocznie zawiadomić rodziców dzieci i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.

5. Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń współpracuje z proboszczem i delegatem diecezjalnym (nr telefonu do osoby zaufania: 662 633 847).

6. Każda informacja o niewłaściwym zachowaniu powinna być traktowana poważnie, gdyż jest działaniem prewencyjnym.

STANDARD 4
ZAPEWNIENIE OPIEKI I WSPARCIA OSOBOM SKRZYWDZONYM

1. Każda osoba, która mówi o doświadczanej przez siebie krzywdzie, powinna zostać przyjęta z szacunkiem i uważnie wysłuchana.

2. Osoba skrzywdzona winna otrzymać informację o możliwych formach pomocy, z której może skorzystać na terenie parafii lub poza nią (wsparcie psychologiczne, prawne i duchowe).

3. W sytuacji, gdy osoba wskazana jako sprawca jest kapłanem lub inną osobą zaangażowaną w parafii, należy jak najszybciej zapewnić bezpieczeństwo osobie skrzywdzonej (np. przez niedopuszczanie do niej osoby wskazanej lub podejrzanej o krzywdę). Następnie należy jej udzielić pomocy, jakiej potrzebuje. Osoby poszkodowane nie będą obarczane kosztami udzielanej im pomocy.

4. Troska duszpasterska wobec osoby skrzywdzonej i jej bliskich polega przede wszystkim na życzliwym wysłuchaniu i pomocy w odbudowaniu jej więzi z Bogiem i zaufania do Kościoła. Organizowana jest w porozumieniu z diecezjalnym duszpasterzem ds. pomocy duchowej osobom skrzywdzonym.

5. Jeśli osoba skrzywdzona należała do jakiejś grupy parafialnej, również inni uczestnicy tej grupy powinni otrzymać pomoc duszpasterską i ewentualnie psychologiczną.

6. Jeśli osobą skrzywdzoną jest dziecko, pomoc powinna otrzymać również jego rodzina.

7. Parafianie powinni być we właściwy sposób poinformowani o tym, co się wydarzyło oraz otrzymać stosowną pomoc. Należy przy tym zachować zasadę ochrony dobrego imienia osoby skrzywdzonej.

8. Jeśli zgłoszenie dotyczy innej krzywdy czy niewłaściwego zachowania, osoba zgłaszająca otrzymuje informację o podjętych w sprawie krokach.

9. Wszelkie działania i uzyskane informacje objęte są zasadą poufności, ale osoby skrzywdzonej nie wolno zobowiązywać do zachowania tajemnicy.

STANDARD 5
SPOSÓB POSTĘPOWANIA Z OSKARŻONYMI O WYKORZYSTANIE SEKSUALNE I PRZEMOC

1. Nie mogą pracować z dziećmi w parafii osoby oskarżone o działalność przestępczą, natomiast powinny one zostać objęte pomocą duszpasterską.

2. W sytuacji, gdy oskarżonym jest dziecko, parafia nawiązuje współpracę z jego rodzicami w takim zakresie, w jakim jest to możliwe i potrzebne. Ich również dobrze jest otoczyć opieką duszpasterską.

3. W sytuacji, gdy osobą oskarżoną jest kapłan, postępuje się zgodnie ze wskazaniami biskupa diecezjalnego.

4. Gdy osobą oskarżoną jest świecki pracownik lub wolontariusz parafialny, taką osobę odsuwa się od podejmowanej pracy na czas wyjaśnienia sprawy lub do czasu decyzji prokuratury i obejmuje opieką duszpasterską.

5. W procesie wyjaśniania sprawy oraz w podawaniu informacji należy również zadbać o zachowanie ochrony dobrego imienia domniemanego sprawcy.

6. W przypadku zaistnienia fałszywego oskarżenia, jeśli zarzuty nie zostaną potwierdzone, a oskarżenie znane było osobom postronnym, należy przekazać im informację o niewinności oskarżonego w formie komunikatu biskupa diecezjalnego lub delegata.

STANDARD 6
ZASADY CHRONIĄCE W OBSZARZE PARAFIALNYM

1. Zasady chroniące dotyczące dzieci (granice zachowań): Dzieckiem jest osoba, która nie ukończyła 18. roku życia. Dziecko, rozwijając się, konstytuuje siebie jako osobę. Potrzebuje do tego opieki, troski, serdeczności, kształcenia i wychowania. Dzieje się to w rodzinie, ale również poprzez relacje z autorytetami oraz wartościami przekazywanymi w środowisku rówieśniczym i wychowawczym. Wszelkie oddziaływanie wychowawcze zawsze musi się dokonywać z poszanowaniem woli rodziców bądź prawnych opiekunów.

2. Zasady chroniące w kontakcie bezpośrednim:

✓ Wszystkie spotkania z dziećmi na terenie parafii powinny być organizowane w miejscach oficjalnych, ogólnodostępnych i do tego przygotowanych.

✓ Nie można przebywać z dzieckiem sam na sam w warunkach odizolowanych. Jeżeli dobro dziecka wymaga indywidualnego spotkania, nie może się ono odbywać w sekrecie (zalecane powiadomienie rodziców lub przełożonego) i w warunkach odizolowanych. Osoba przeprowadzająca spotkanie powinna zatroszczyć się o transparentność (np. przeszkolone lub uchylone drzwi pomieszczenia, które nie mogą być zamknięte na klucz, obecność innych osób w bezpośrednim pobliżu, powiadomienie innych osób o spotkaniu itp.). Indywidualnych spotkań z dziećmi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Spotkania takie nie powinny odbywać się w późnych godzinach wieczornych.

✓ Dzieci nie mogą przebywać w parafialnych pomieszczeniach mieszkalnych bez opieki rodzica lub opiekuna prawnego. Nie powinny też towarzyszyć duszpasterzom w miejscach lub w sprawach niezwiązanych ze sprawowaniem posługi lub formacją.

✓ Dzieci powinny zawsze pozostawać pod opieką osoby dorosłej. Podczas pełnienia funkcji wychowawczych opiekunowie nie mogą pozostawać pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci.

✓ Dzieci na terenie parafii nie mogą przebywać pod wyłączną opieką innego dziecka.

✓ Spotkania formacyjne, np. przygotowanie do bierzmowania, odbywają się w grupie, nigdy indywidualnie.

✓ Zakazuje się przewożenia dzieci prywatnymi samochodami, zwłaszcza w pojedynkę, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych.

✓ Niestosowne jest skracanie dystansu przez przechodzenie na „ty” osoby dorosłej z dzieckiem.

✓ W prywatne życie dziecka wolno ingerować tylko w takim wymiarze, w jakim wymaga tego konkretny problem.

✓ W przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat seksualności należy wykazać się delikatnością i roztropnie rozeznać, czy takiej rozmowy nie powinien przeprowadzić specjalista.

✓ W obecności dzieci nie wolno wypowiadać treści i żartów o podtekście seksualnym, prezentować dzieciom treści obscenicznych, erotycznych, pornograficznych, zawierających sceny brutalnej przemocy bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców (w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia).

✓ Niedozwolone jest stosowanie przemocy fizycznej oraz psychicznej, takiej jak: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, dokuczanie, szykanowanie, znęcanie się itp., zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych.

✓ Niedopuszczalne są wszelkiego rodzaju nadużycia duchowe (w obszarze spowiedzi, poradnictwa itp.).

✓ Każdy przypadek przemocy fizycznej, psychicznej (emocjonalnej) czy seksualnej pomiędzy dziećmi wymaga natychmiastowej reakcji ze strony opiekunów.

✓ Nie wolno dotykać dzieci wbrew ich woli ani w sposób nieadekwatny do relacji duszpasterskich lub wychowawczych.

3. Zachowania niedozwolone:

✓ Wszelkie formy okazywania niechcianej czułości; dotykanie miejsc intymnych (choćby przez bieliznę lub odzież); pocałunki; mocne i zamykające uściski, uniemożliwiające przerwanie kontaktu; klepanie po pośladkach, udach, kolanach, głowie;

✓ Łaskotanie lub mocowanie się w dużej bliskości cielesnej; masaże; sadzanie na kolanach; kładzenie się lub spanie obok; ocieranie się;

✓ Seksualizacja i seksizm; różne formy poniżania oraz mobbing; używanie wulgaryzmów.

4. Zachowania właściwe w naszym kręgu kulturowym:

✓ Uścisk dłoni lub delikatne objęcie, przytulenie, pocałunki w policzek;

✓ Delikatne poklepanie po ramionach lub plecach jako wyraz akceptacji wsparcia, pocieszenia; dotyk ramion, rąk czy barku jako wyraz bliskości; trzymanie się za ręce w czasie np. zabawy lub dla uspokojenia wzburzenia emocjonalnego;

✓ Trzymanie za ręce dzieci w czasie spaceru, siadanie w pobliżu małych dzieci; podnoszenie lub trzymanie na rękach dzieci do ok. 3. roku życia; przytulanie i branie na kolana małych dzieci za zgodą ich rodziców i najlepiej w ich obecności;

✓ Niefotografowanie i niefilmowanie dzieci bez ich zgody. Nie wolno upubliczniać zdjęć, filmów z udziałem dzieci bez pisemnej zgody ich rodziców lub opiekunów prawnych, z wyjątkiem zdjęć dużych grup w miejscach publicznych w związku z informowaniem o wydarzeniach;

✓ Nieakceptowalne częstowanie dzieci tytoniem, alkoholem i innymi substancjami psychoaktywnymi, posiadanie środków niedozwolonych przez prawo. Nie wolno również tolerować ich posiadania oraz zażywania przez dzieci.

5. Zasady ochrony dotyczące wyjazdów:

Zachęca się do pełnej transparentności w organizowaniu spotkań z dziećmi. Na początku roku formacyjnego w parafii należy:

✓ zapoznać rodziców lub opiekunów prawnych dzieci z harmonogramem prowadzonych spotkań;

✓ zadbać o wyrażenie przez nich zgody w formie pisemnej na udział w spotkaniach;

✓ ustalić zasady odbioru dzieci;

✓ ustalić zasady komunikacji elektronicznej z dziećmi;

✓ wszystkie formy zorganizowanego czasu, a w sposób szczególny wypoczynku dzieci, powinny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;

✓ na wyjazdy grupowe należy uzyskać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, po uprzednim zapoznaniu ich z ramowym planem działania i zasadami jego organizacji (regulaminem);

✓ podczas wyjazdu rodzice lub opiekunowie prawni mają prawo do kontaktu ze swoim dzieckiem oraz z jego opiekunem; podczas wyjazdów parafialnych opiekunowie nie powinni nocować w tym samym pomieszczeniu co podopieczni;

✓ w sytuacji szczególnej, wymagającej od opiekuna pozostania w nocy w pomieszczeniu z wychowankiem, powinien on o tym fakcie zawiadomić inną osobę dorosłą, kierownika wyjazdu oraz, jeśli to możliwe, rodzica lub opiekuna prawnego wychowanka;

✓ zadbanie o ochronę dzieci w toaletach, łazienkach, przebieralniach czy szatniach.

6. Zasady ochrony dotyczące kontaktów przez media oraz udostępniania z Internetu:

Parafia wdraża środki bezpieczeństwa uniemożliwiające dostęp do treści stanowiących zagrożenie dla prawidłowego rozwoju dzieci. Zainstalowane jest oprogramowanie filtrujące treści, zaś korzystanie z Internetu powinno być monitorowane przez opiekunów spotkania.

7. Zasady chroniące dotyczące wszystkich, również dorosłych:

✓ Sakrament pokuty i pojednania, a także spotkania związane z towarzyszeniem duchowym zawsze odbywają się w miejscu do tego wyznaczonym (konfesjonał lub miejsce osobne, ale widoczne).

✓ Jeśli nie można zachować tej zasady (np. przy spowiedzi osoby chorej czy z niepełnosprawnością), należy zadbać o to, by spowiednik i penitent byli dostępni (drzwi pomieszczenia nie mogą być zamknięte na klucz) lub widoczni dla innych osób (np. przeszklenia, uchylone drzwi do pomieszczenia).

✓ Odwiedziny chorych w parafii Banica odbywają się w obecności osoby trzeciej (kogoś z rodziny, z sąsiedztwa).
✓ Osoby biorące udział w wizytach duszpasterskich (kolęda) mają wykazywać się odpowiednią dojrzałością np. w obszarze zachowania dyskrecji (ministranci, lektorzy).

✓ Zobowiązania i obietnice księdza lub osoby posługującej w parafii, zwłaszcza te, za które uiszczono wynagrodzenie, powinny być udokumentowane w formie pisemnej.

STANDARD 7
EDUKACJA DZIECI ORAZ OSÓB BEZBRONNYCH W OCHRONIE SWOICH GRANIC

1. Parafia dba o edukację i formację dzieci do reagowania poprzez asertywne zachowanie oraz informowanie odpowiednich osób dorosłych w sytuacjach, w których są świadkami lub doświadczają od dorosłych albo innych dzieci jakiejkolwiek krzywdy (fizycznej, seksualnej, słownej, emocjonalnej itd.), takiej jak np.:

✓ Pozostawianie małych dzieci bez opieki.

✓ Infantylne zachowania opiekunów, brak empatii na potrzeby dzieci.

✓ Okazywanie niechcianej czułości, zbyt intensywne dążenie do osobistego kontaktu.

✓ Próby nawiązywania kontaktu w miejscach odosobnionych.

✓ Epatowanie nagością oraz zapraszanie, zwłaszcza indywidualnie, do miejsc takich jak np. sauna.

✓ Nadmierne i indywidualne obdarowywanie prezentami i inne formy faworyzowania.

✓ Przekraczanie granic nienaruszalności cielesnej, prowokacja i wciąganie w sytuacje dwuznaczne.

✓ Prezentowanie nieodpowiednich i wulgarnych treści (zwłaszcza materiałów o charakterze erotycznym, pornograficznym, obrazujących przemoc lub w inny sposób przyczyniających się do dyskomfortu).

✓ Proponowanie, używanie alkoholu lub środków psychoaktywnych itp. lub bycie pod ich wpływem.

STANDARD 8
SZKOLENIE I STAŁE WSPARCIE DLA OSÓB ZAJMUJĄCYCH SIĘ PROFILAKTYKĄ

1. Zakres szkoleń w temacie ochrony dzieci i osób bezbronnych:

✓ Wszyscy pracownicy i wolontariusze w parafii otrzymują potrzebną im wiedzę o standardach przyjętych i obowiązujących w parafii – kodeksie zachowań, procedurach związanych z interwencją i zgłoszeniem.
✓ Szkolenie przeprowadza osoba odpowiedzialna w parafii za prewencję.

✓ Pracownicy i wolontariusze pełniący funkcje wychowawcze lub formacyjne dodatkowo otrzymują potrzebną wiedzę dotyczącą: rodzajów przemocy (w tym przemocy rówieśniczej); rozpoznawania oznak przemocy (w tym wykorzystania seksualnego); strategii działania sprawców przemocy (w tym przemocy seksualnej); rozmowy z dzieckiem na temat krzywdy; rozmowy z dorosłymi (gdy ktoś pracuje z grupą dorosłych) dotyczącą przemocy; zagrożeń i ochrony przed szkodliwymi treściami w Internecie.

2. Każda osoba pracująca z dziećmi i młodzieżą w parafii Banica powinna otrzymać zaświadczenie o udziale w szkoleniu.

3. Każda osoba pracująca z dziećmi i osobami bezbronnymi co dwa lata uczestniczy w jednodniowym szkoleniu z zakresu prewencji. Treść tych szkoleń przygotowana jest przez osobę odpowiedzialną w diecezji za prewencję. Szkolenia prowadzą odpowiednio przygotowane oraz kompetentne w dziedzinie ochrony dzieci i osób bezbronnych osoby, które są delegowane przez diecezję do pełnienia takich zadań.

4. Osoby odpowiedzialne za prewencję w parafii powinny mieć także wiedzę na temat:

✓ Budowania systemu prewencji zgodnego z wymogami Kościoła i ustaw państwowych (obecnie tj. „Ustawa Kamilka” i Krajowy Plan Przeciwdziałania Przestępstwom Przeciwko Wolności Seksualnej i Obyczajności na Szkodę Małoletnich na lata 2023-2026 oraz Wytyczne KEP, dokument prewencji KEP);

✓ Podstawowych procedur prawnych (kanonicznych i przewidzianych przez Kodeks karny);

✓ Czynników ryzyka i czynników ochronnych;

✓ Funkcjonowania w środowisku lokalnym placówek pomocowych.

5. Osoby odpowiedzialne za prewencję w danej parafii uczestniczą raz w roku w spotkaniu odpowiedzialnych za prewencję w danej diecezji.

STANDARD 9
ZAPEWNIENIE JAKOŚCI I CIĄGŁOŚCI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PREWENCJI

1. Dokument zawierający standardy ochrony dzieci i osób bezbronnych w parafii aktualizowany jest co dwa lata.

2. Ewaluacja dokumentu dokonywana jest w danej placówce przez osobę odpowiedzialną za prewencję we współpracy z proboszczem i osobami wyznaczonymi przez proboszcza, a następnie konsultowana z osobami zaangażowanymi w duszpasterstwo parafialne. Następnie jest zatwierdzana przez osobę odpowiedzialną w diecezji za prewencję.

Banica 7 X 2026 r.